

Emalaylee salutes the Black History month

(ആഫ്രികൻ അമേരിക്കകാരുടെ ജനം കൊണ്ടും പ്രവർത്തിക്കാണ്ടും ധന്യമായ ഫെബ്രൂവരി കറുത്ത വർദ്ധകാരുടെ ചതിത്രം ആദർക്കുന്ന മാസമായി അമേരിക്കയിൽ കൊണ്ടാടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഇ-മലയാളിയും അതിൽ പങ്കു ചേരുന്നു. അവർക്ക് ആശംസകൾ നേരുന്നു!!

ഈ വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. - **ഇ-മലയാളി പത്രാധിപസമിതി)**

കറുത്തവരുടെ ചതിത്രാഭ്യർഥം

മാസം

സുധീർ പണിക്കവീട്ടിൽ

യുറോപ്പ് ജനിക്കുന്നോൾ ആഫ്രിക്കൻ ചതിത്രം വയസ്സുന്നായികഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയെ ഇരുണ്ട ഭൂവണ്ണം എന്ന് ആക്ഷേപിച്ച യുറോപ്പുന്നാരുടെ കിരാതത്തരം താരതമ്യം ചെയ്യുന്നോൾ നരഭോജികളായി നടന്ന ഒരു നൃന വിഭാഗം ആഫ്രിക്കയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളിലുണ്ടും അവരുടെ സംഭാവനയും കണക്കിലെടുക്കുന്നോൾ അവരുടെ സ്ഥാനം മികച്ചതാണെന്ന് കാണാം. തീക്കൊള്ളിയും കുന്തവും, കത്തിയും, കൊടയും, കാവും, ഓലമേഞ്ഞ കുടിയും തീയിൽ വച്ച് ചുട്ടെടുക്കുന്ന മൺകലങ്ങളും, മുഖങ്ങളുടെ തൊലികൊണ്ട് കുപ്പായവും, ചെറിപ്പും, ഇവരുടെ കണ്ണുപിടിത്തമായി കണക്കാക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയുടെ നാനാഭാഗത്തും നിന്നും മനുഷ്യരെൻ്റെ ഉൽപ്പത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരാളം കമ്പകൾ ഉണ്ട്. മനുഷ്യർ മണ്ണിൽ നിന്നും മുളച്ചുണ്ടായതാണെന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ വിശ്രാംകുന്നോൾ പുരാതന ജുതമാരും അവരുടെ പിൻഗാമികളും ഏദുൾ തോട്ടത്തിൽ വച്ച് ഈ ലോകം സുഷ്ടിച്ച് ആറു ദിവസങ്ങൾക്ക്

ശ്രേഷ്ഠം ആദം എന്ന ആദ്യ മനുഷ്യനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒള്ളജിപ്പറ്റകാർ വിശ്വസിക്കുന്നത് അവരുടെ മണ്ണിൽ നിന്നും കുറച്ച് മണ്ണടുത്ത് വിശുദ്ധനദിയായ നെല്ലിലെ വെള്ളം. ചേർത്ത് കുഴച്ചുണ്ടാക്കിയതാണു് മനുഷ്യനെന്നാണു്.

വെർജീനിയയിലെ ജെയിൻ ടൗൺ കുത്ത വർഗ്ഗക്കാർ ആദ്യമായി അമേരിക്കയിലെ മണ്ണിൽ കാലെടുത്ത് കുത്തിയത് എന്ന് ചരിത്രം നമ്മ പരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും. ചരിത്രം പുർണ്ണമായി പരിശോധിക്കുന്നോൾ ക്രിസ്തോഫർ കൊള്ളംബന്നിൻറെ കുടെ വന്നവർിൽ കുത്ത വർഗ്ഗത്തെ വംശരൂം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കാണുന്നു.

അടിമകളായി ഇവിടെ വന്നവർ ഒഴിഞ്ഞ കയ്യുമായി വന്നുകിലും. അവരുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും കുടെ കൊണ്ട് വന്നിരുന്നു. അതിവിടെ വന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നത് സത്യം. തന്നെ. അടിച്ചുമർത്തപ്പെട്ട ഒരു അടിമവിഭാഗത്തിനു സ്വന്തമായോരു വ്യക്തിയും കാത്തു് സുകഷിക്കാനാവില്ലല്ലോ? ആഹ്വാക്കൻ ജനതയെ അവഹോളിക്കാനായി യുനോപ്പൻ അഹന്തയും. പുച്ചരവും കുടെ സൃഷ്ടിച്ച വാക്കാണു് നീംഗ്രാ. ആഹ്വാക്കക്കാർ കമക്കൾ പറയുന്നതിലും. കേൾക്കുന്നതിലും. ഉത്സുകായിരുന്നുവെന്ന് അവരുടെ നാടോടി കമക്കൾ കേട്ടാൽ മനസ്സിലാകും. കുത്ത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ചരിത്രം. ആഹോലാഷിക്കുന്ന ഇന്ന അവസരത്തിൽ (ഹൈബ്രിഡ് കുത്ത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ചരിത്രാശ്വാഷമാസമാണു്) ഇതാ ഒരു ആഹ്വാക്കൻ നാടോടി കമയും കുറച്ച് പഴഞ്ചാല്ലുകളും. ഇംഗ്ലീഷിൽ കേൾക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യ അറിവിൽ നിന്നും പരിഭ്രാം ചെയ്യത്.

ദിനരാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് (ഒരു ആഹ്വാക്കൻ നാടോടി കമ)

പണ്ട് പണ്ട് പകലും രാത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇത്തിരി വെട്ടം മാത്രമാണു്. അതു കൊണ്ട് ആളുകൾക്ക് തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാണാമായിരുന്നു എന്ന് മാത്രം. ഇന്ന വെളിച്ചും കുറയുകയോ കുടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് ഒരു ശ്രാമത്തിൽ സന്താനങ്ങളില്ലാതെ ദു:ഖിച്ച് കഴിയുന്ന ഒരു സ്നേഹി ഉണ്ടായിരുന്നു. തനിക്ക് ഒരു കുഞ്ഞുണ്ടാക്കണമെന്ന് അവർ എത്രതോളം. ആശിച്ചിരുന്നുവോ അതേതോളം. മറ്റ് സ്നേകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അത് അവളുടെ ദു:ഖം ഇരട്ടിപ്പിച്ചു. അവഞ്ഞേ മറ്റ് സ്നേകൾ പിശാച് എന്ന് വിശ്വഷിപ്പിക്കുകയും. അവർ വളരെ പാപം ചെയ്ത് കൊണ്ട് അങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാകുമെന്നും പറഞ്ഞു. ആ സ്നേകൾ അവളുടെ മുവത്ത് നോക്കി അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ സങ്കടം സഹിക്കവെയ്യാതെ അവർ കരയുകയും മറ്റ് സ്നേകൾക്കാൾ താനും ചീതയല്ല പക്ഷം സന്താനഭാഗ്യം ഇല്ലാതെപോയല്ലോ എന്നോർത്ത് ദു:ഖിക്കുകയും അതിനു ഒരു പരിഹാരം തേടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒക്കവിൽ അവർ ഒരു വെവദ്യനെ പറ്റി കേട്ടു. അദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളം. കൈ കൊണ്ട് ഒരു സ്നേഹിയുടെ വയറ്റിൽ തൊട്ടാൽ അവർ ശർഭവതിയാകുമതെ. ഏഴു കുന്നുകൾക്കപ്പേറം താമസിച്ചിരുന്ന ആ വെവദ്യനെ കാണാൻ അവർക്ക് ഒത്തിരി ദുരം നടക്കേണ്ടി വന്നു.

വെവദ്യുനെ കണ്ണു മുട്ടിയപ്പോൾ അവർ അവളുടെ കമ അദ്ദേഹത്തെ കേൾപ്പിച്ചു, എല്ലാം കേട്ട് കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “ നീ കുറച്ച് കാലം കാത്തിരിക്കണം. കാരണം ഇപ്പോൾ വരുന്ന കുട്ടികൾ നല്ലവരല്ല. ഇതെല്ലാം കാത്തിരുന്നിട്ടും എന്തിനാണ് ഒരു ചീതെ കുഞ്ഞിൻറെ അമ്മയാകുന്നത്. നല്ല കുട്ടികൾ വരുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കുക. എത്ര കാലം നല്ല കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കണമെന്ന് പറയാൻ വെവദ്യുനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അമ്മയാകാനുള്ള അവളുടെ അഭിലാഷം തീവ്രമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം നല്ലതോ ചീതയോ ആയ ഒരു കുട്ടിയല്ല എന്ന അവളുടെ വാദം കേട്ട വെവദ്യൻ മനമില്ലാമനസ്സാടെ അവളുടെ വയറ്റിൽ തന്റെ ഉള്ളം കൈകൊണ്ട് തൊട്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു.

അവർ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോയി. പത്തു മാസങ്ങൾ കടന്നു പോയി. അവളും ഒരു അമ്മയായി. വെവദ്യൻ പറഞ്ഞപോലെ കുട്ടി ചെറുപ്പത്തിലെ വളരെ വാശിക്കാരനും അനുസരണ ശീലമില്ലാത്തവനും ആയിരുന്നു. അതോന്നും അവളെ നിരാശപ്പെടുത്തിയില്ല. അവൻ മറ്റ് കുട്ടികളേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായി ചെറിയ സാധ്യ മുഖങ്ങളേയും, മറ്റും കുട്ടികളേയും ഉപദ്രവിക്കുക സാധാരണയായി. അവൻ വളർന്ന് ഒരു യുവാവായപ്പോൾ അവൻറെ ഉപദ്രവം മുലം എല്ലാവരുടെയും ജീവിതം ദുര്ദ്ദശമായി തീർന്നു. ആർക്കും അവൻറെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പോലും അവനെ നിയന്ത്രിക്കാനോ, നന്നാക്കാനോ പറ്റുമായിരുന്നില്ല.

അവസാനം അവൻ എല്ലാവരേയും കൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി ഒരു മന്ത്രവാദിയെ കണ്ണു അയാളിൽ നിന്നും ഒരു മന്ത്രം സന്ധാരിച്ചു. ഈ മന്ത്രം കൊണ്ട് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോഭാക്കെ ഇരുട്ട് ഉണ്ടാക്കാനും അതിൻറെ മരവിൽ അവനു ഒളിക്കാനും സാധിച്ചു, മന്ത്രശക്തി ഉപയോഗിച്ച് ഇരുട്ടുണ്ടാക്കി ആ വരസിഭി നൽകിയ മന്ത്രവാദിയെ അവൻ ആദ്യം കൊന്നു.

അതിനുശേഷം അവൻ ശ്രാമത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി തന്റെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ ശ്രാമത്തിൽ ഒരു മന്ത്രവാദി തള്ളയുണ്ടായിരുന്നു. തള്ളയുടെ മന്ത്രശക്തികൊണ്ട് മുന്നിലുള്ള ശത്രുവിനെ വളരെ പ്രകാശത്തോടുകൂടിയ ഒരു വെളിച്ചമുണ്ടാക്കി കാണുവാനും തന്നുലം രക്ഷപ്പെടുവാനും സാധിച്ചിരുന്നു. തള്ള വെളിച്ചമുണ്ടാക്കുന്നോൾ അവൻ ഇരുട്ടുണ്ടാക്കികൊണ്ടിരുന്നു. മരണം വരെ അവൻ ഇത് തുടർന്നു.

അവരുടെ മരണശേഷം ഈ മന്ത്രത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിവില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ മന്ത്രശക്തി ഇന്നും പ്രവൃത്തിച്ചേക്കാണിരിക്കുന്നു. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാകുന്നു.

ആദ്രീകരണ പഴഞ്ചാല്ലുകൾ

കോഴി കുവിയില്ലക്കില്ലും നേരം വെള്ളക്കും.
പല്ലു് നാവിനെ കടിക്കുന്നത് വിദേശം കൊണ്ടല്ല.
കത്തുന വിറക് ചാരമായി തീരുന്നു.

വാലിപ്പാത്ത പദ്ധവിൽ നിന്നും ഇളച്ചക്കെള ദൈവം അക്കറി നിർത്തുന്നു.
സഹകരണത്വാട പറക്കാത്ത പക്ഷികളുടെ ചിരകുകൾ തമിൽ കൂടിയടിക്കുന്നു.
നാല്പു കാലുണ്ടായിട്ടും കുതിരകൾ ചിലപ്പോൾ വീഴുന്നു.
ധനം നടന്നു വരുന്നു, ഓടി പോകുന്നു.
കോഴിയാണ്പു് അടയിരിക്കുന്നത്, മുട കോഴിയുടെ മേലല്ല.
ധാന്യം നിരച്ച കുടകൾക്ക് കീഴിൽ കഷാമം ഉറങ്ങുന്നു,
എല്ലാവരുമായി വഴക്കിക്കുന്നവൻറെ ശവപ്പെട്ടി ചുമക്കാൻ ആർ കാണില്ല.
കാറ്റിനെ കൈ കൊണ്ട് പിടിക്കാൻ കഴിയില്ല.
ദൈവം നിങ്ങളുടെ കാല്പു് ഒടിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുടന്താനും പതിപ്പിക്കുന്നു. (ഒടിവ്
ഉടനെ മാറ്റുമെന്നായിരിക്കും. കപട മതവിശ്വാസികൾ കേൾക്കാൻ കൊതിച്ചിട്ടുണ്ടാകുക.
എന്നാൽ ബുദ്ധിമുട്ടുക്കെള തരണം ചെയ്ത് ശക്തി നേടാനാണ്പു് ദൈവം ആഗഹിക്കുന്നത്)

സമാധാനം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ അരിവാൾ കൊണ്ട് താടി വടിക്കാനും മുടി
വെട്ടാനും കഴിയും. (സമാധാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തും സാധ്യമെന്നർമ്മ..)

(സൃജതാപം അനുഭവപ്പെട്ടാതെ, യജമാനൻറെ ചമ്മടി പ്രഹരിത്തിൻറെ നോവറിയാതെ,
നിദയുടെ നാടിൽ മുത്യു വീശിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവൻറെ നിർജ്ജീവമായ ശരീരം
കിടന്നു. ശോകത്തുമായ ആത്മാവ് ദുരേക്ഷ എൻ്റെ ഒരു ത്രേണ്ട ചങ്ങല
പോലെ.....കൊയ്ത് കുടിയ കറകൾക്കരികിൽ കയ്യിൽ പിടിച്ച് അരിവാളുമായി.... ആ അടിമ
ഞിക്കലും ഉണ്ടാതെ നിദയിൽ ദയിച്ചു കിടന്നു.. (പരിഭാഷ ലേവകൻ) അമേരിക്കൻ കവി
പോങ്കെമല്ലോ എഴുതിയ വളരെ പ്രൂഢയസ്വർണ്ണിയായ ഈ കവിത മുഴുവൻ
വായിക്കുക....)

The Slave's Dream by Henry Wadsworth Longfellow (1807-1882)

Beside the ungathered rice he lay,
His sickle in his hand;
His breast was bare, his matted hair
Was buried in the sand.
Again, in the mist and shadow of sleep,
He saw his Native Land.

Wide through the landscape of his dreams
The lordly Niger flowed;
Beneath the palm-trees on the plain
Once more a king he strode;

And heard the tinkling caravans
Descend the mountain-road.

He saw once more his dark-eyed queen
Among her children stand;
They clasped his neck, they kissed his cheeks,
They held him by the hand!--
A tear burst from the sleeper's lids
And fell into the sand.

And then at furious speed he rode
Along the Niger's bank;
His bridle-reins were golden chains,
And, with a martial clank,
At each leap he could feel his scabbard of steel
Smiting his stallion's flank.

Before him, like a blood-red flag,
The bright flamingoes flew;
From morn till night he followed their flight,
O'er plains where the tamarind grew,
Till he saw the roofs of Caffre huts,
And the ocean rose to view.

At night he heard the lion roar,
And the hyena scream,
And the river-horse, as he crushed the reeds
Beside some hidden stream;
And it passed, like a glorious roll of drums,
Through the triumph of his dream.

The forests, with their myriad tongues,
Shouted of liberty;
And the Blast of the Desert cried aloud,
With a voice so wild and free,
That he started in his sleep and smiled
At their tempestuous glee.

He did not feel the driver's whip,
Nor the burning heat of day;
For Death had illumined the Land of Sleep,
And his lifeless body lay
A worn-out fetter, that the soul
Had broken and thrown away!

•••••